

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ JUDr. Ing. D. Ď. - S., 2/ M. T.**, zastúpených JUDr. J. H., proti žalovaným **1/ JUDr. J. J., 2/ M. Č.**, o vydanie veci a vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36 C 161/2009, o dovolaní žalobcov, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. mája 2010, sp.zn. 9 Co 419/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 5. augusta 2009 č.k. 36 C 161/2009-42 podľa § 10 Zákona o súdnych poplatkoch zastavil konanie o žalobe (návrhu), ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanému 2/ vydať im nákladné motorové vozidlo T.T. a doklady k nemu a tiež povinnosti vydať im neoprávnený majetkový prospech z prevádzky výkonu motorového vozidla v čiastke 25 000 Sk za každý mesiac od 12. decembra 2004. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia boli riadne výzvou zo dňa 19. mája 2009 vyzvaní, aby spoločne a nerozdielne zaplatili súdny poplatok za návrh vo výške 1891,50 EUR podľa položky 1 písm. a/ a b/ sadzobníka súdnych poplatkov, s poučením o zastavení konania v prípade nezaplatenia súdneho poplatku. Základ poplatku v predmetnej veci v časti o vydanie majetkového prospechu je 29 874,53 EUR (900 000 Sk) ako trojnásobok ceny ročného plnenia (25 000 Sk x 12 mesiacov x 3 roky). Súdny poplatok z takto vypočítanej ceny predmetu poplatkového úkonu 6% je 1792 EUR, nakoľko sa však žalobcovia okrem vydania majetkového prospechu domáhali aj vydania motorového vozidla, boli vyzvaní aj na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 EUR podľa položky 1 písm. b/ sadzobníka

súdnych poplatkov. V stanovenej lehote však žalobcovia súdny poplatok nezaplatili. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobcov uznesením z 31. mája 2010 sp.zn. 9 Co 419/2009 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, odvolanie navrhovateľa 1/ odmietol a odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa s tým, že pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa 1/, toto bolo potrebné ako oneskorene podané odmietnuť, nakoľko však obaja navrhovatelia boli zaviazaní spoločne a nerozdielne k úhrade súdneho poplatku, bolo postačujúce podanie (v lehote) odvolania navrhovateľkou 2/. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešným odporcom v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie obaja žalobcovia, žiadali ho aj spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie v zásade odôvodnili tým, že postupom oboch súdov nižšieho stupňa im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keď súdy rozhodli v neprítomnosti žalobcov a konanie zastavili pre nezaplatenie súdneho poplatku. Poukázali na to, že nezaplatenie súdneho poplatku (podľa ich názoru nesprávne vyrubeneho) nemôže byť dôvodom na to, že žalobcom bola znemožnená realizácia ich procesných práv chránených zákonom, Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2), ako aj chránených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1).

Žalovaní 1/, 2/ sa vo svojich vyjadreniach k dovolaniu v podstate venovali iba skutkovým okolnostiam veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239

ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uznesení, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uznesení, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktoré poukazovali dovolatelia. Žalobcovia tvrdia, že im postupom oboch súdov nižšieho stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súdy rozhodli v ich neprítomnosti a konanie zastavili pre nezaplatenie (nesprávne vyrubeného) súdneho poplatku.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu

a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.) na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcov nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcov, o ktoré opierajú prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť (ako na to správne poukázal aj odvolací súd), že pokiaľ si žalobcovia pri podaní žaloby (návrhu), ktorou si uplatnili dva samostatné nároky (vydanie veci a vydanie bezdôvodného obohatenia), nesplnili poplatkovú povinnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), správne ich súd prvého stupňa predtým, ako by začal konať vo veci samej, vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania, pričom predmetná výzva obsahovala všetky relevantné náležitosti, t.j. lehotu na zaplatenie súdneho poplatku, správnu výšku súdneho poplatku, príslušné položky Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorých bol súdny poplatok vyrubený a poučenie o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote. Keďže si ani na základe takejto riadne doručenej výzvy žalobcovia svoju poplatkovú povinnosť nesplnili, správne súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 114 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania uznesením rozhodol o zastavení konania podľa ustanovenia § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch. O odvolaní proti tomuto uzneseniu odvolací súd rozhodol bez pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ teda oba súdy nižšieho stupňa postupovali v súlade so zákonom, takýmto postupom neodňali žalobcom možnosť konať pred súdom.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľmi namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová